

PRAVČICKÉ NOVINY

Číslo 3/2012

Oficiální zpravodaj obce Pravčice

Září 2012

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

prázdniny utekly jako voda, čas dovolených je již také za námi a Vám se dostává do rukou další letošní číslo Pravčických novin. Nastává podzim a věřím, že si všichni ještě užijeme krásného babího léta. Přiznám se, že čas babího léta bývá pro mne osobně jednou z nejkrásnějších částí roku. Mám rád, když stromy mění každým dnem barvu svých listů, mám rád, když nám slunce posílá poslední teplé pozdravy do naší krajiny. Přeji Vám, aby krásný podzim přispěl i k tomu, abyste si dodělali vše na svých zahrádkách ke své spokojenosti. Přeji Vám, aby hřejivé paprsky podzimního slunce přinesly klid a pohodu do Vašich srdcí, a také, abychom si všichni společně užili to, co nám podzimní příroda dává.

Krásné zážitky při čtení Pravčických novin.

Jaroslav Šašek
starosta obce Pravčice

Z OBSAHU

- Usnesení z jednání zastupitelstva a rady obce: str. 2 - 4
- Dění od druhé poloviny června do poloviny září roku 2012: str. 5 - 12
- Výzva k úpravě porostů u elektrického vedení: str. 13
- Komplexní pozemkové úpravy: str. 14 - 15
- Jednání o zinkovně: str. 15 – 16
- Střípky z pravčické školy: str. 17 – 18
- Rozhovor s doc. PhDr. M. Uličným: str. 19 – 20
- 150. výročí založení Sokola: str. 21 - 23
- Z historie - Z deníku A. Hrabala, Rod Uličných: str. 23 - 29
- Společenská kronika: str. 30
- Očekávané události: str. 31
- Skvělý úspěch pravčického sportovce na Mistrovství Evropy v cyklistice: str. 36

ZASTUPITELSTVO OBCE

USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ DNE 26. 6. 2012 č. 13/2012**I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:**

1. návrhovou komisí ve složení Jiří Možíš a Ing. Lubomír Šenkýřík
2. program jednání Zastupitelstva obce Pravčice včetně doplnění
3. Závěrečný účet obce Pravčice za rok 2011 bez výhrad
4. Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi obcí Pravčice, E.ON Distribuce a.s. a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR na pozemek p.č. 491 a p.č. 495 v k.ú. Pravčice v majetku obce Pravčice
5. Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi obcí Pravčice a Telefonicou Czech Republic, a.s., na pozemky p.č. 538/1 (pozemek ve zjednodušené evidenci) a p.č. 485 v k.ú. Pravčice v majetku obce Pravčice
6. Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi obcí Pravčice a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR na pozemky p.č. 538/1 (pozemek ve zjednodušené evidenci), p.č. 485 a p.č. 207/109 v k.ú. Pravčice v majetku obce Pravčice
7. Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi obcí Pravčice a Telefonicou Czech Republic, a.s., na pozemky p.č. 207/109, 478, 479/2, 485 a 207/89 v k.ú. Pravčice v majetku obce Pravčice
8. prodej části pozemku p.č. 157/1 v k.ú. Pravčice o výměře 34 m² a části pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice o výměře 127 m² pro Zdeňku Pospíšilíkovou a Antonína Pospíšilíka, bytem Pravčice, za cenu stanovenou úředním odhadem
9. prodej části pozemku p.č. 157/1 v k.ú. Pravčice o výměře 25 m² a části pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice o výměře 66 m² pro Ludmilu Vrtělkovou a Miroslava Vrtělku, bytem Pravčice, za cenu stanovenou úředním odhadem
10. prodej části pozemku p.č. 157/1 v k.ú. Pravčice o výměře 24 m² a části pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice o výměře 37 m² pro Marii Mazáčovou, bytem Pravčice, za cenu stanovenou úředním odhadem
11. prodej části pozemku p.č. 157/1 v k.ú. Pravčice o výměře 32 m² a části pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice o výměře 14 m² pro Josefa Bartíka, bytem Pravčice, za cenu stanovenou úředním odhadem
12. prodej části pozemku p.č. 207/89 v k.ú. Pravčice o výměře 35 m² (5 m x 7 m) a p.č. 207/97 v k.ú. Pravčice o výměře 177 m² pro Radka Zaorala, bytem Pravčice, za cenu stanovenou úředním odhadem
13. záměr umístit novostavbu rodinného domu v Pravčicích v lokalitě Záhumení tak, jak je zakresleno v příložené situaci.
14. zpracování žádosti o dotační titul na „Sokolovna Pravčice - úprava vytápění“ firmou Regionální rozvojová agentura Východní Morava

II. Zastupitelstvo obce Pravčice bere na vědomí:

1. zprávu z jednání Rady obce Pravčice
2. závěr zjišťovacího řízení „Provoz finalizace v k.ú. Pravčice“

III. Zastupitelstvo obce Pravčice pověřuje Radu obce Pravčice:

zpracováním připomínek k záměru „Provoz finalizace v k.ú. Pravčice“ a zasláním na Krajský úřad Zlínského kraje

POZVÁNKA**NA 14. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE**

Starosta obce svolává na den 2. října 2012 veřejné zasedání Zastupitelstva obce Pravčice v zasedací místnosti Obecního úřadu v Pravčicích.

Začátek v 18:00 hod.

Program

1. Zpráva z jednání Rady obce Pravčice
2. Smlouva o převodu zastávek a chodníku na obec Pravčice
3. Smlouva o zřízení věcného břemene
4. Zpráva kontrolního výboru
5. Zpráva finančního výboru
6. Rozpočtové opatření č. 3/2012
7. Olympiáda malotřídních škol
8. Diskuze
9. Usnesení
10. Závěr

RADA OBCE**USNESENÍ Z 33. JEDNÁNÍ ZE DNE 19. 6. 2012**

1. Rada rozhodla, že žádost o dotační titul na vytápění Sokolovny bude projednána na Zastupitelstvu obce Pravčice dne 26. 6. 2012.
2. Rada schválila darovací smlouvu s Ředitelstvím silnic a dálnic České republiky na část objektu C 116 Úprava místní komunikace Pravčice - Hulín a zároveň pověřuje starostu obce Pravčice k jejímu podpisu.

3. Rada schválila provedení zpevnění nájezdu a odstavné plochy u domu č. p. 168 dle předloženého situačního nákresu.
4. Rada projednala hydrogeologický posudek od firmy KRAUS GEO Brno. Posudek bude zveřejněn na webových stránkách obce se stručným výkladem.

USNESENÍ Z 34. JEDNÁNÍ ZE DNE 3. 7. 2012

1. Rada schválila Smlouvu č.1 030009262/002 o smlouvě budoucí s firmou E.ON Distribuce a.s.
2. Rada schválila Potvrzení ve funkci pro ředitelku Základní a mateřské školy Pravčice.
3. Rada projednala připomínky k Závěru zjišťovacího řízení "Provoz finalizace v k.ú. Pravčice". Rada schválila zaslání připomínek Krajskému úřadu Zlínského kraje.

USNESENÍ Z 35. JEDNÁNÍ ZE DNE 15. 8. 2012

1. Rada projednala Smlouvu č.1/19/12 o bezúplatném převodu věci z majetku Zlínského kraje do majetku obce Pravčice. Jedná se o chodníky a přístřešky u autobusové zastávky na rozcestí. Smlouva bude předložena na nejbližším zasedání Zastupitelstva obce Pravčice.
2. Rada projednala žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR o zřízení věcného břemene na pozemku p. č. 473 (dle PK) v k.ú. Pravčice. Žádost bude předložena na nejbližším zasedání Zastupitelstva obce Pravčice.
3. Rada schválila vybudování sjezdu k rodinnému domu č. p. 44 dle předloženého situačního výkresu přes pozemek p. č. 462/1 v k. ú. Pravčice.
4. Rada schválila vypracování projektu na přechod pro chodce u školy od firmy Ing. Ladislav Alster - Projektová kancelář A -S, IČ 614 05 230.
5. Rada projednala úpravu vytápění v Sokolovně a rozhodla, že projekt na tepelná čerpadla nebude pokračovat.

USNESENÍ Z 36. JEDNÁNÍ ZE DNE 4. 9. 2012

1. Rada rozhodla o ukončení nájmu s p. Stanislavem Novotným na provoz místního pohostinství k datu 30. 9. 2012.
2. Rada schválila zveřejnění záměru na pronájem místního pohostinství.
3. Rada neschválila žádost SDH Pravčice na pořádání zábavy na hasičské louce dne 8. 9. 2012.

USNESENÍ Z 37. JEDNÁNÍ ZE DNE 18. 9. 2012

1. Rada schválila program Zasedání Zastupitelstva obce Pravčice, které se bude konat dne 2. 10. 2012 v 18 hod.
2. Rada schválila poukázky pro důchodce jako věčný dar v hodnotě 100,- Kč na osobu ke Dni seniorů.

DĚNÍ OD 2. POLOVINY ČERVNA 2012

NOVÁ ÚŘEDNÍ DESKA

(JŠ) Po dlouhá léta plnila funkci úřední desky Obecního úřadu v Pravčicích vývěska před prodejnou Jednoty v Nové ulici. Byla poblíž tehdejší kanceláře Obecního úřadu Pravčice na faře a byla nepřetržitě každému přístupná dvacet čtyři hodin denně sedm dní v týdnu. Jenže obecní úřad se přestěhoval do „staré školy“ na návsi a také dokumentů, které se musí zveřejňovat, stále přibývá, a tak byla objednána nová vitrína, která byla 26. června osazena před budovu obecního úřadu na návsi. I tato vitrína, která je zřetelně označena nápisem „Úřední deska“, je každému přístupná v kteroukoliv denní i noční dobu.

Pro umožnění dálkového přístupu je obsah úřední desky zveřejněn rovněž v elektronické podobě na webových stránkách obce na adrese www.pravcice.cz, a tak si může každý, kdo má přístup k internetu, přečíst obsah úřední desky třeba i z pohodlí domova. Všechny vyvěšované listiny jsou však nadále každému k nahlédnutí v kanceláři Obecního úřadu v Pravčicích.

Co se na úřední desce vyvěšuje? Jde především o písemnosti typu obecních vyhlášek, nařízení, směrnic, rozpočtů, písemností související se správním řízením jako je např. doručování veřejnou vyhláškou, ale i pozvánky na zasedání zastupitelstva obce, záměry prodeje a koupě obecního majetku a další písemnosti, jejichž vyvěšování ukládá zákon.

Lze každému doporučit, aby alespoň jednou týdně na úřední desku nahlédl, ať již na tu novou před obecním úřadem, anebo na elektronickou. Mezi dokumenty se může čas od času objevit i ten, který se ho či jeho rodiny bude dotýkat.

DĚNÍ V ČERVENCÍ 2012

XXXV. ROČNÍK TRADIČNÍHO HANÁCKÉHO POHÁRU V PRAVČICÍCH MÁ SVÉHO VÍTEŽE

(Iva Hlobilová) V sobotu 7. 7. 2012 proběhl v Pravčicích jubilejní 35. ročník soutěže „O Hanácký pohár“ v parkurovém skákání. Přestože muselo být pořádání této soutěže v minulosti přerušeno, láska ke koním a jezdeckému sportu zapříčinila, že byl Hanácký

pohár v novodobé historii pravčického jezectví nejen obnoven, ale za dlouhodobé podpory obce Pravčice, města Hulína, Zlínského kraje a vytrvalé práce pořadatelů z JK SPORT Pravčice navrácen mezi nejprestižnější soutěže ve Zlínském kraji. To dokazuje i zařazení Hanáckého poháru do Festivalu koní 2012 – tedy mezi nejdůležitější akce roku ve Zlínském kraji se společným jmenovatelem – koňmi. Letos se tedy všichni příznivci koní i jezdeckého sportu (také ze Slovenské republiky) opět sjeli, aby byli svědky sportovního klání (nejen) o prestižní Hanácký pohár. Hanácký pohár je dvoukolová soutěž, složená ze skoku „L“ (120 cm) a „S“ (130 cm). O jeho vítězné dvojici rozhoduje nejmenší počet trestných bodů z obou kol, v případě rovnosti rozhoduje lepší výsledek vyšší soutěže, potom rozhoduje čas druhého kola. Vítěz Hanáckého poháru získává putovní pohár, který získává trvale po třech vítězstvích.

Den plný kvalitního jezdeckého sportu byl zahájen soutěží ZM, jejíž vítězkou se stala dvojice Drbalová - Saloniké (Sportovní stáj Vittoria). Ve dvoufázovém skákání 100/110 cm juniorské se nejlépe s kurzem parkuru vypořádala Lucie Urbanová s koněm Jetro reprezentující Allmetal Martinice. V soutěži stejné obtížnosti, otevřené pro seniorské kategorie si nejlépe vedla domácí Petra Zavadilová s Aspen P (Stáj Pospíšilík). Před začátkem samotného Hanáckého poháru ještě proběhla pro diváky velmi atraktivní soutěž postupné obtížnosti do 110 cm, kde mohli jezdcí pro větší zisk bodů volit mezi tzv. žolíkem 120cm či alternativním skokem, jejíž vítězi se stali Petra Smékalová s Huggie (Stáj Smékal).

Na koni Clark Jiří Malý, letošní vítěz Hanáckého poháru

V prvním kole Hanáckého poháru – skoku L* předvedla nejlepší výkon Zuzana Ivánková s koněm Salina z JS Watango Staříč. Boj o konečné vítězství Hanáckého poháru byl letos napínavý do poslední chvíle. Svým vítězstvím v rozeskakování na 140 cm v soutěži S* si Hanácký pohár podruhé v řadě zajistil Jiří Malý s Clarkem L ze Stáje Montana. Vítězi 35. ročníku Hanáckého poháru blahopřejeme, a protože nepsanou povinností každého vítěze je pokusit se následující rok své prvenství obhájit, těšíme se s ním, ale i se všemi jezdci a milovníky koní a jezdeckého sportu za rok naviděnou!

Hanácký pohár byl spolufinancován z prostředků obce Pravčice, města Hulína, Zlínského kraje a firmy TOSHULIN, a.s. Děkujeme.

NOČNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

(JŠ) Třetí ročník turnaje „O pohár starosty obce Pravčice“ amatérských smíšených volejbalových družstev byl odehrán na víceúčelovém hřišti v odpoledních a nočních hodinách 21. července.

Turnaje, který uspořádal Amatérský volejbal Hulín a který organizačně zajistili Karel a Erika Součkoví a jejich přátelé, se opět zúčastnilo i pravčické družstvo. Domácí borci s posilou z blízkého i vzdálenějšího okolí spolu poprvé hráli až na turnaji. Každou hrou se zlepšovali a při svém posledním zápasu už vypadali skoro jako sehraný tým.

Pravčický tým spolu se starostou obce

DĚNÍ V SRPNU 2012

LÉTO VE ZNAMENÍ OPRAV A ÚPRAV

(JŠ) Ani v měsíci srpnu se v obci nezahláelo. Došlo na rekonstrukci poškozeného hlavního schodiště do budovy školy, úpravu spojovacích dveří ve vstupní hale a na osazení nového zábradlí pro malé děti na vnitřních schodišťových ramenech školy.

U rybníka Broďáku zvaného Hliník byly rozmístěny tři nové lavičky. V Sokolské zahradě bylo zajištěno vyčištění a oprava studny, a také generální pořádek v pekle. Aby nedošlo k mýlce, řeč je o „našem pekle“ pod jevištěm v Sokolovně.

Venkovní teploty se šplhaly nad 35°C, v pekle bylo dusno k zalknutí, i přes odkrytá okénka průvan veškerý žádný, přidušené stěny s povlaky plísni zapáchaly. Do tohoto prostředí nastoupili dobrovolníci z řad TJ Sokol pod vedením správce Sokolovny, jejichž úkolem bylo odklidit rezavé radiátory, nefunkční bednění a rámy z oken a dávno vysloužilý pult, otlouct plesnivé omítky. Řemeslníci oděli vyklizené a vyčištěné peklo do nového hávu v podobě čistých omítek, funkčních oken a přidavného větrání. Změnilo se a zmodernizovalo i vnitřní uspořádání a vybavení. Teď už snad ani nejde o peklo, ale o příjemné peklíčko. Až půjdete někdy do Sokolovny, třeba na ples, nezapomeňte do pekla pod jevištěm zavítat, jistě Vás všechny mile překvapí.

KOMU ASI LÍPA VADILA?

(JŠ) V sobotu 4. srpna se naskytl u hasičské zbrojnice každému, kdo tudy procházel, smutný pohled – v trávě ležela

zlomená lípa, která zde byla vysazena teprve před pár lety.

Komu nevinný strom asi vadil?

Jestli jste někdo vandala při činu zahlédl, ozvěte se, prosím! Stačí e-mailem na adresu obecpravcice@seznam.cz anebo telefonicky na číslo 607 873 217.

Stromů není nikdy dost a každého zdravého stromu je škoda!

SDH PRAVČICE POSTOUPIL NA MČR V POŽÁRNÍM SPORTU

Krajské kolo v Kroměříži

(Jaroslav Šašek) V sobotu 4. srpna proběhlo v Kroměříži letošní krajské kolo požárního sportu. Družstvo žen SDH Pravčice dosáhlo opět skvělého úspěchu. V konkurenci dalších

osmi družstev obhájily ženy Pravčic loňské prvenství a podruhé za sebou si vybojovaly právo reprezentovat Zlínský kraj na Mistrovství ČR v požárním sportu.

Ženy vyhrály hned na úvod štafetu 4 x 100 m překážek časem 63,08 s. Štafeta patří k velmi silným disciplínám našeho týmu, je v ní stále ještě úřadujícím mistrem ČR. Proti loňské zlaté štafetě z Ostravy byla děvčata pomalejší o pouhých 0,08 s.

V běhu na 100 m překážek se sčítá šest nejlepších časů, součet znamenal druhé místo necelou jednu sekundu za družstvem žen SDH Vlčnov z okresu Uherské Hradiště. Nejrychlejší ženou v běhu na 100 m překážek byla Klára Šenkyříková, která časem 17,39 s získala titul krajské přebornice.

Před královskou disciplínou, kterou je požární útok, bylo jasné, že se bude právě v ní rozhodovat mezi Pravčicemi a Vlčnovem o tom, kdo vyhraje a postoupí na mistrovství republiky. Naše ženy šly na start dříve a dosáhly skvělého času 25,81 s. Děvčata z Vlčnova startovala jako poslední a bylo vidět, že do útoku dala úplně vše. Na pravčické ženy to však tentokrát nestačilo. Výsledný čas 27,70 s je řadil na druhé místo a z postupu se radovaly ženy SDH Pravčice.

V kategorii mužů vyhrál krajské kolo trochu překvapivě, ale naprosto zaslouženě, mladý tým mužů SDH Kunovice z okresu Vsetín. Muži Pravčic tentokrát na krajském kole nestartovali, nicméně někteří hostovali v jiných týmech okresu Kroměříž, a v nich patřili k jejich oporám.

OCEŇENÍ REGIONÁLNÍ POTRAVINA ZAMÍŘILO I DO PRAVČIC

(JŠ) Poslední srpnové sobotní dopoledne předal na Dožinkách Zlínského kraje v Kroměříži náměstek ministra zemědělství Tomáš Šimčík spolu s hejtnanem Zlínského kraje Stanislavem Mišákem sedmi vítězným produktům a jejich výrobcům ceny Regionální potraviny Zlínského kraje.

Značka Regionální potravina se uděluje nejlepším regionálním produktům ve 13 krajích České republiky, v letošním roce jde o třetí ročník.

V našem kraji organizuje soutěž Agrární komora ve Zlíně.

Jedna z cen "Regionální potravina Zlínského kraje" doputovala i do Pravčic. V kategorii „Ostatní“ byla totiž oceněna kolekce medů pravčického včelaře Michala Říhy.

Blahopřejeme.

DĚNÍ V ZÁŘÍ 2012

SDH PRAVČICE NA MČR V POŽÁRNÍM SPORTU

Mistrovství ČR v Uherském Hradišti

(Jaroslav Šašek) Na Mistrovství České republiky profesionálních a dobrovolných hasičů v požárním sportu, které se konalo ve dnech 31. srpna až 2. září letošního roku takřka za humny – v Uherském Hradišti, zastupovalo Zlínský kraj družstvo žen SDH Pravčice ve složení Tereza Darebníková, Martina Hořáková, Ivana Hynčicová, Petra Chovancová, Karolína Javůrková, Vladislava Kalná, Zuzana Muchová a Klára Šenkyříková. Ženy SDH Pravčice skončily s 19 body na šestém místě z patnácti. Nejlepší výkon z družstva podala Klára Šenkyříková, která se umístila v běhu na 100 m překážek v konkurenci 145 závodnic časem 17,07 s na celkovém druhém místě.

Děkujeme družstvu SDH Pravčice za reprezentaci obce a Kláře Šenkyříkové za velmi dobrý výsledek.

PRVNÍ VÍKEND V ZÁŘÍ BYL NA AKCE OPRAVDU BOHATÝ

(JŠ) První víkend v měsíci září si mohl vybrat „tu svou akci“ skoro každý. Hned 1. září uspořádal v areálu u bývalého mlýna Jezdecký klub Pravčice pod vedením pana Václava Dvořáka II. ročník pravčického derby – Skokové závody Pravčice. Fanoušci fotbalu také nemuseli opustit hranice obce, neboť muži i dorostenci sehráli své zápasy v sobotu a v neděli na domácím hřišti. O Mistrovství ČR profesionálních a dobrovolných hasičů v požárním sportu jsme psali.

Největší akcí přímo v obci byla však bezesporu výstava drobného zvířectva v Sokolské zahradě.

Výstava drobného zvířectva

Termín výstavy o prvním víkendu v září se stal již tradicí. Mnohadenní instalace

klecí a celoroční péče o vystavované exponáty vyvrcholila otevřením pomyslné brány výstavy prvním obdivovatelům drůbeže, holubů, králíků a dalšího drobného domácího zvířectva v sobotu ráno. V kategoriích „Králík“, „Holub“ a „Drůbež“ bylo uděleno po 15 čestných cenách. Novinou letošní výstavy byla divácká soutěž – nejpohlednějším zvířetem výstavy byl vyhlášen králík Japonský (na obrázku vlevo).

Pořadatelé z řad Základní organizace Českého svazu chovatelů v Pravčicích však nezapomněli ani

na aktivní odpočinek těch nejmenších návštěvníků, kterým byl v neděli k dispozici skákací hrad. Zpestřením výstavy drobného zvířectva se stala rovněž expozice více než desítky historických kol. Vystavená kola byla provozuschopná a do Sokolovny přijela po vlastní ose s cyklisty oděnými v dobových kostýmech.

Všechno bylo po oba dny připraveno s velkou pečlivostí, občerstvení bylo dostatek. Každý mohl z výstavy drobného zvířectva odcházet spokojený a plný zážitků.

ZÁVĚR PODHOSTÝNSKÉ HASIČSKÉ LIGY V PRAVČICÍCH

(Pavel Zapletal) V sobotu 8. 9. se v Pravčicích opět po roce sjely hasičské týmy, aby se popraly o poslední body v Podhostýnské hasičské lize (PHL). Průběžné pořadí po předposledním závodě ve Vítonicích napovídalo tomu, že celá soutěž může být ještě napínavá. Rozdělení bodů totiž bylo takové, že o první příčku mohlo bojovat několik týmů. Celkem se 35. ročníku soutěže O pohár starosty SDH Pravčice zúčastnilo 29 družstev v kategorii mužů, 14 družstev žen a 5 týmu mužů nad 35 let (starších pánů).

Soutěž zahájilo družstvo domácích mužů, ale chyba na rozdělovači je stála cenné vteřiny a bylo jim jasné, že s časem 22:00 s nemůžou pomýšlet ani na umístění v první desítce. Celkově tento čas znamenal místo 11. Zdálo se, jako by si i ostatní týmy vzaly z domácích příklad, a série nevydařených pokusů, dokonce i ze stran favoritů, pokračovala.

Nedařilo se Zahnašovicím, časem 22:41 s se umístily na 12. místě, Nové Dědině velké problémy na koši a výsledný čas 27:52 s znamenalo 17. místo a nevydařené pokusy zakončily Ludslavice, které svůj pokus ukončily v čase 23:02 sekund. Tyto nezdary znamenaly, že se celkové pořadí pěkně promíchalo.

Konečné umístění vypadalo takto: 1. místo Rychlov – 18:39 s, 2. místo Podhradní Lhota – 18:54 s, 3. místo Radkova Lhota – 19:00 s.

V celkovém umístění PHL obsadily 1. místo Zahnašovice, kterým stačil 11 bodový náskok a své místo si i přes nevydařený pokus udržely. 2. místo v PHL si vybojovalo družstvo z Podhradní Lhoty a na 3. místo se posunul tým z Radkovy Lhoty z okresu Přerov.

Soutěž žen byla neméně napínavá. Bohužel ani v této kategorii se nedařilo domácímu týmu a opět byl na vině rozdělovač. Děvčata tak měla zapsané ve výsledku nepopulární N. Na prvním místě se umístilo družstvo žen z Radkovy Lhoty s časem 18:77 sekund, 2. byly ženy z Nětčic s časem 19:03 sekund a s časem 21:44 získaly 3. místo ženy z Loukova.

Celkové pořadí PHL v kategorii žen dopadlo následovně: 1. místo Rychlov, 2. místo Zahnašovice, 3. místo Loukov.

Celý soutěžní den zakončila kategorie mužů nad 35 let. Velké ambice si dělali domácí, kteří byli nastartováni prvním místem z Nětčic. Toto nadšení proměnili v krásný čas 17:62 sekund, který znamenal 1. místo. Na 2. příčce se umístili muži z Babic (okr. VS) s časem 18:79 sekund a 3. místo obsadili muži z Nětčic časem 18:82 sekund.

Po ukončení posledního požárního útoku následovalo nejprve vyhlášení výsledků soutěže a poté vyhlášení celkového pořadí Podhostýnské hasičské ligy zakončené ohňostrojem na počest vítězů.

Všem vítězům ještě jednou gratulujeme a méně úspěšným přejeme více toho sportovního štěstíčka do příštích sezon.

JAK TO BYLO S OHŇOSTROJEM

(Jaroslav Šašek) V předchozím článku si pochvalují hasiči ohňostroj, který uspořádali 8. září. Dovolte mi k tomu přidat krátkou poznámku, neboť jsem dal písemně na vědomí hasičům, že na tzv. hasičské louce není možné ohňostroj pořádat. Jeho konání nebylo povoleno. Důvod k tomu byl velmi prostý - okolo hasičské louky je ustájena celá řada zvířat, především koní, a pro zvířata je ohňostroj jednou z nejhorších věcí, kterou jim mohou lidé udělat. Stačí už to, že musí protřpět například silvestrovskou noc, kdy není dost dobře možné používání různé pyrotechniky regulovat.

Věřil jsem, že zdravý rozum členů SDH Pravčice zvítězí a ohňostroj nebude. Jak hluboce jsem se mýlil! Členové SDH Pravčice ohňostroj udělali, ačkoliv jsem je předem upozornil, jak to zvířatům ustájeným v okolí louky škodí. Aby obešli mé upozornění, neodpalovali ohňostroj na louce, ale na sousedním soukromém pozemku. Co k tomu dodat? Považuji takovéto chování za vrchol bezohlednosti k ostatním. Pro mne je takové chování naprosto nepochopitelné. Je to o to nepochopitelnější, když si uvědomíme, že tento spolek je podporován z rozpočtu naší obce.

Již v průběhu ohňostroje se na mě telefonicky obraceli ti, kterým se tato akce hasičů nelíbila. Napadá mě jedna otázka: Proč máme všichni podporovat z obecního rozpočtu spolek, který je vůči svému okolí v obci tak bezohledný? Můžete se na to zeptat třeba v prosinci, když se bude rozhodovat o tom, kolik peněz se má SDH Pravčice na činnost z obecního rozpočtu dát. Třeba nám své chování někdo z SDH Pravčice vysvětlí.

VE ZKRATCE

(Jaroslav Šašek)

- Na webových stránkách obce Pravčice je možné nahlédnout do „Zprávy o geofyzikálním průzkumu na lokalitě Pravčice – hydrogeologie“. Zpráva je zde zveřejněna v plném rozsahu.
- V srpnu začala firma Senergos, a.s., provádět pro společnost E.ON Česká Republika, s.r.o., rekonstrukci základů stávajícího vedení velmi vysokého napětí v polích západně od Pravčic. Základy elektrických sloupů byly již v nevyhovujícím stavebně technickém stavu. Práce mají být ukončeny v listopadu letošního roku.
- V pátek 14. září se sešli v pravčické honitbě opět po roce sokolníci a myslivci se svými dravci.

VÝZVA SPOLEČNOSTI E.ON ČR

(JŠ) Společnost E.ON Česká republika, s.r.o., žádá vlastníky a uživatele nemovitostí (pozemků) o odstranění nebo ořez stromů a jiných porostů ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz elektrického distribučního zařízení.

**Odstranění a okleštění dřevin je třeba provést v termínu
do 15. listopadu tohoto roku.**

Uplyne-li uvedená lhůta marně, vstoupí zaměstnanci společnosti E.ON Česká republika, s.r.o., následně na dotčené nemovitosti (pozemky) a provedou odstranění a okleštění stromů a jiných porostů vlastními prostředky. Užitková dřevní hmota bude ponechána na místě k dalšímu využití vlastníkem či uživatelem nemovitosti (pozemku), vzniklý klesť a zbytky po těžbě budou zlikvidovány společností E.ON ČR, s.r.o. Bližší informace na telefonním čísle **840 111 333 - zákaznická linka E.ON**.

Odstranění nebo ořez stromů a jiných porostů musí být proveden ve smyslu energetického zákona a ČSN EN 50 341, ČSN EN 50 423 (PNE 33 3301) a PNE 33 3302 - "Elektrická venkovní vedení s napětím...":

- U vedení nízkého napětí (400/230 V) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 1 m.
- U vedení vysokého napětí (22 kV) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 2 m a dále je nutno respektovat ochranné pásmo, které je vymezeno vzdáleností 7 m kolmo od svislé roviny krajního vodiče na obě strany a kde je dovoleno pěstovat porosty pouze do výše 3 m.
- U vedení velmi vysokého napětí (110 kV) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 3 m a dále je nutno respektovat ochranné pásmo, které je vymezeno vzdáleností 12 m kolmo od svislé roviny krajního vodiče na obě strany a kde je dovoleno pěstovat porosty pouze do výše 3 m.
- V lesních průsecích jsou vlastníci či uživatelé dotčených nemovitostí povinni umožnit společnosti E.ON Česká republika, s.r.o., udržování volného pruhu pozemků o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů nadzemního vedení.

Práce, při kterých by mohla být ohrožena bezpečnost osob, technický stav vedení nebo jeho provoz, může být prováděna pouze se souhlasem E.ON Česká republika, s.r.o., a za dozoru osoby jí ustanovené.

Upozornění: Pro kácení stromů a jiných porostů je nutno si zajistit dle zákona č. 114/1992 Sb. písemné povolení orgánu ochrany přírody (Obecního úřadu Pravčice).

KOMPLEXNÍ POZEMKOVÉ ÚPRAVY

ZÁVĚREČNÁ FÁZE JEDNÁNÍ

(Jaroslav Šašek) Komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území Pravčice a v části k.ú. Hulín, Břest a Němčice u Holešova se chýlí ke svému konci. O pozemkových úpravách jedná Pozemkový úřad Kroměříž po celou dobu se spoustou účastníků řízení. Jen pro zajímavost uvedme, že je jich 1 163. Závěrečná jednání proběhla v pravčické Sokolovně v úterý 14. srpna a následující den v kulturním klubu v Hulíně. Obě jednání vedl zmíněný Pozemkový úřad v Kroměříži za účasti zpracovatele pozemkových úprav, společnosti Geocentrum, spol. s r.o. Přítomní účastníci byli seznámeni s dosavadním průběhem pozemkových úprav i s dalším postupem:

Rozhodnutí o schválení pozemkových úprav - 1. rozhodnutí

V současné době zpracovává Pozemkový úřad v Kroměříži rozhodnutí o schválení pozemkových úprav. Rozhodnutí bude všem účastníkům řízení rozesláno a současně bude vyvěšeno na úředních deskách úřadů obcí, kterých se pozemkové úpravy týkají, tj. i na úřední desce Obecního úřadu v Pravčicích, která je nově umístěna přímo před budovou tohoto úřadu. Do rozhodnutí bude možné nahlédnout i v elektronické podobě na webových stránkách dotčených obcí.

Rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv - 2. rozhodnutí

Jakmile bude rozhodnutí o schválení pozemkových úprav v právní moci, předá pozemkový úřad seznam pozemků katastrálnímu úřadu k vyznačení do katastru nemovitostí.

Po vydání druhého - závěrečného - rozhodnutí, které se oznamuje veřejnou vyhláškou na úředních deskách a které nabývá právní moci 15. den po vyvěšení, budou pozemkové úpravy ukončeny.

V době ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o schválení pozemkových úprav (prvního rozhodnutí) do nabytí právní moci závěrečného rozhodnutí (druhého rozhodnutí) lze s pozemky, které jsou pozemkovými úpravami řešeny, nakládat (provádět prodeje, zástavy apod.) pouze se souhlasem pozemkového úřadu.

Ve smlouvách pak musí být tyto pozemky označeny jak dosavadním parcelním číslem, tak i číslem novým, kterým bude pozemek označen po ukončení pozemkových úprav. To, že byly na pozemku schváleny pozemkové úpravy, bude do doby právní moci druhého rozhodnutí každému účastníkovi řízení vyznačeno na listu vlastnickém.

Mapové dílo

Provedení mapového díla je poslední etapou pozemkových úprav. Spolu s 2. rozhodnutím se mapové dílo zapisuje do katastru nemovitostí.

Vytyčení hranic nových pozemků

Po ukončení pozemkových úprav mají vlastníci právo nechat si bezplatně vytyčit nově vzniklé pozemky, vytyčení je hrazeno z prostředků státu. Pokud účastník sám na svém pozemku nehospodář, ale pronajímá ho, doporučuje pozemkový úřad ponechat si možnost bezplatného vytyčení pozemku až na dobu, kdy opravdu bude potřebovat hranice svého pozemku znát, např. v době, kdy se rozhodne vlastník sám na svém pozemku hospodařit. Požadavek o vytyčení se podává u pozemkového úřadu.

Nájemní smlouvy, daňová povinnost

Dnem nabytí právní moci druhého rozhodnutí, tj. dnem ukončení pozemkových úprav, zanikají všechny dosavadní nájemní smlouvy. Následující rok po ukončení pozemkových úprav musí každý účastník splnit svou daňovou povinnost a změnu u nového pozemku, byť by se měnilo pouze označení pozemku jiným parcelním číslem, musí podat daňové přiznání u Finančního úřadu v Kroměříži.

Smysl pozemkových úprav

Pozemkové úpravy vyřeší dosud mnohdy nejasné vlastnické vztahy k pozemkům, vytvoří nové přístupové cesty, které byly přerušeny především stavbou dálnice a rychlostní komunikace, a vznikne digitální mapa. Přestanou existovat pozemky původního pozemkového katastru a území bude pro všechny lépe čitelné, neboť budou existovat pouze pozemky katastru nemovitostí. Samotná obec Pravčice získá území, na kterých může v budoucnu budovat například novou technickou a dopravní infrastrukturu.

JEDNÁNÍ O ZINKOVNĚ

(Jaroslav Šašek) Jak bylo uvedeno v minulém čísle Pravčických novin, žádala obec ve svém negativním stanovisku ke zjišťovacímu řízení ve věci záměru „Provoz finalizace v k.ú. Pravčice“ provedení celého procesu posuzování vlivu stavby na životní prostředí (EIA) vč. zpracování dokumentace, posudku a veřejného projednávání. Nyní je již výsledek projednání zjišťovacího řízení obci znám.

Závěr zjišťovacího řízení obdržela obec Pravčice od Krajského úřadu Zlínského kraje 26. června. Dokument byl ihned zveřejněn na nové úřední desce před Obecním úřadem Pravčice a v elektronické podobě na webových stránkách obce Pravčice. Zde se s tímto dokumentem mohl každý seznámit do 12. července 2012.

Ze zjišťovacího řízení mělo vyplnout, zda záměr firmy Wiegel bude posuzován dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, či nikoliv. Záměr totiž naplňuje dikci bodu 4.2 Povrchová úprava kovů a plastických materiálů včetně lakoven, od 10 000 do 500 000 m²/rok celkové plochy úprav, kategorie II, přílohy č. 1 zákona.

Na základě zjišťovacího řízení prováděného podle kritérií uvedených v příloze č. 2 citovaného zákona, ve kterém byly vzneseny připomínky dotčených úřadů, a na základě informací obsažených v oznámení záměru **krajský úřad zjistil, že záměr (zamýšlená stavba) nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování. Podle závěru zjišťovacího řízení nebude tedy záměr "PROVOZ FINALIZACE v k.ú. Pravčice" dále krajským úřadem podle citovaného zákona posuzován (nebude proveden celý proces posuzování vlivu stavby na životní prostředí, tzv. EIA).**

Krajský úřad v dokumentu současně stanovil deset zásadních podmínek, které se musí zohlednit v navazujících řízeních nebo v jiných postupech podle zvláštních právních předpisů. Bez splnění stanovených podmínek nelze stavbu povolit a tedy ani postavit a užívat.

Součástí závěru zjišťovacího řízení bylo i vypořádání všech uplatněných připomínek. **Požadavku obce Pravčice na provedení celého procesu posuzování vlivu stavby na životní prostředí (EIA) krajský úřad nevyhověl.**

Celý elaborát – závěr zjišťovacího řízení - má deset stránek, proto ho zde nemůžeme otisknout v celém rozsahu. Každý však měl možnost se s ním seznámit v listinné podobě na úřední desce. V elektronické podobě je stále k nahlédnutí na obecním webu – žárové zinkovně je věnován na webu samostatný dokument. **Pokud někdo na internet přístup nemá, může do závěru zjišťovacího řízení nahlédnout v kanceláři Obecního úřadu v Pravčicích, kde je uložen.**

Hned 26. června se závěrem zjišťovacího řízení zabývalo Zastupitelstvo obce Pravčice a následně shromážděnými připomínkami zastupitelů na svém jednání 3. července Rada obce Pravčice. Dne 9. července požádala obec Pravčice krajský úřad o sdělení ke způsobu vypořádání připomínek č. 1, 3, 8, 9, 12 a 15, jak byly tyto v závěru zjišťovacího řízení uvedeny.

Na základě dalších připomínek obce k závěru zjišťovacího řízení vydal krajský úřad 8. srpna opravné usnesení, kterým na připomínky obce reagoval a závěr zjišťovacího řízení opravil – opravil nesprávné údaje, které zde byly uvedeny na základě chybně převzatých údajů z posuzovaného oznámení. Ve zbývajících částech zůstal závěr zjišťovacího řízení v platnosti beze změn - bylo zjištěno, že záměr nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost dalšího posuzování. Následným sdělením ze dne 14. srpna odpověděl krajský úřad obci na její připomínky z 9. července.

Nyní by mělo následovat územní řízení s veřejným ústním jednáním, kterého se může zúčastnit nejen obec, ale i široká veřejnost a přímo na místě hájit své zájmy.

STŘÍPKY Z PRAVČICKÉ ŠKOLY

ŠKOLNÍ VÝLET

(Eva Čechová) Na středu 20. června jsme si objednali pěkné počasí, abychom mohli jet na slíbený výlet do Dinoparku ve Vyškově. Po nastoupení do přistaveného autobusu jsme zamávali maminkám a vydali se vstříc novým zážitkům. Pan řidič měl dobrou náladu, provázel nás jako jediný dospělý muž celé dopoledne. Ve Vyškově jsme si nejprve pochutnali na části svačinky, abychom se posilili na další cestu. Škoda, že zahrádka u restaurace nebyla otevřena dříve, mohli bychom svačit pohodlněji. Zato jsme se mohli posadit první do vláčku – a Dinopark byl náš.

Překonali jsme strach z předpotopních příšer, nechali jsme se s nimi i vyfotit. Kdo měl odvalu, šel i na film o příběhu malého dinosaura a někteří vytrvalci ho zhlédli až dokonce i přes houpající se podlahu. Než jsme se dočkali příjezdu zpátečního vláčku, dokrmili jsme se druhou částí svačinky.

Po návratu do ZOO jsme si prohlédli všechna domácí a cizokrajná zvířátka. Nezbytně jsme utratili peníze od maminek za „potřebné věci“ a hup do autobusu.

Domů jsme se vrátili k dobrému obědu. Odpoledne jsme si své zážitky nakreslili křídami pod stromy v Sokolské zahradě.

PO ROCE OPĚT V PRAVČICÍCH!

(Daniela Naučová) Ve středu 27. 6. 2012 v 15.00 hod. v budově Základní školy a mateřské školy Pravčice proběhla beseda s rádiem ROCK MAX v pořadu Rock do školních lavic. Zkušené matadorky z rockové arény Veronika a Markéta zodpověděly jakoukoli otázku na téma ROCK, připravily ukázky, odkryly zákulisí kapel. Všichni jsme si setkání moc užili!

ROCK DO ŠKOLNÍCH LAVIC: ROCK MAX je hudební rádio, a proto moderátoři prezentují hudbu i v rámci „hudební výchovy“ v základních a středních školách na Moravě. Moderátor (s hudebním redaktorem) postupně navštěvuje školy Zlínského a Olomouckého kraje, aby školákům vysvětlil počátky rockového žánru, historii moderní hudby apod. V rámci kampaně vozí do školy dárečky. Oslovuje žáky a studenty s cílem přilákat k poslechu rádia ROCK MAX nejen mladé posluchače, ale v návaznosti na ně také jejich rodiče. Záměrem je rovněž přinést rozšiřující informace o rockové hudbě nejmladší posluchačské kategorii, která vyrůstá v době komercializace populární hudby.

Foto Daniela Náučová

POSLEDNÍ DEN ŠKOLNÍHO ROKU 2011 - 2012

(Eva Čechová) Poslední den letošního školního roku se sešli společně žáci základní školy a budoucí školáci z mateřské školy za doprovodu rodičů se svými učitkami v naší pravčické obřadní místnosti. Předškoláky čekalo pasování na školáky a slavnostní rozloučení s mateřskou školou a žáky převzetí svého závěrečného vysvědčení. O kulturní program se postarali mladší kamarádi z mateřské školy s paní učitelkou Evou Houserkovou. Předškoláky na školáky pasoval druhák Tomáš Dvořák. Žáci dostali k vysvědčení i svůj školní časopis Pravčičák. Děti přijaly také blahopřání i dárky nejen ze školy, ale i od pana starosty Jaroslava Šaška. Závěrem si s ním zakřičely „Hurá, prázdniny!“ Všem jsme popřáli hezké prázdniny a v září zase s chutí do školy.

PRVNÍ DEN ŠKOLNÍHO ROKU 2012 – 2013 V PRAVČICKÉ ŠKOLE

(Eva Čechová) První den školního roku 2012/2013 byl slavnostně zahájen v pondělí 3. září. Již tradičně se žáci sešli ve své třídě spolu se svými rodiči, s paní učitelkou a ředitelkou školy. Přišel je, jako každoročně, přivítat i starosta obce Jaroslav Šašek. Žáci se seznámili s novou vychovatelkou školní družiny, učitelkou ZŠ a učitelkou MŠ v jedné osobě paní Petrou Tichou.

Nejprve se žáci všem představili, vyprávěli, co se jim líbilo o prázdninách a na co se nejvíce těšili do školy. Kupodivu zvítězila matematika s tělocvikem.

Po slavnostní úvodní hodině se všichni rozešli domů sdělit první dojmy svým nejbližším. Celkem osm nových prvňáčků si jistě najde své kamarády mezi čtyřmi druháky a třemi třetáky a snad se všichni budou ve škole dobře cítit.

P.S. Fotografie ze školních akcí si můžete prohlédnout na webových stránkách obce Pravčice na adrese <http://www.pravcice.cz/skola/d-1086/p1=1079>

ROZHOVOR s doc. PhDr. M. Uličným

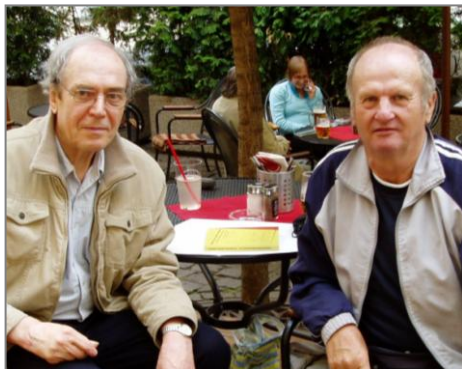
SEDMDESÁTKU JSEM OSLAVIL V KRUHU RODINNÉM

(Miroslav Rozkošný) V minulém vydání Pravčických novin jsme uveřejnili blahopřání a stručný životopis docenta PhDr. Miloslava Uličného, který po oslavě svých sedmdesátých narozenin odchází do důchodu jako pedagog a vědecký pracovník Univerzity Karlovy v Praze. Při této příležitosti jsem našemu významnému rodákovi položil několik otázek.

**Miloši, při našem posledním setkání v restauraci Lidového domu v Praze, kde byla pořízena i přiložená fotografie, jsi mi sdělil, že sedmdesáté narozeniny oslavíš skromněji, než ty šedesáté. Bylo tomu skutečně tak?*

Šedesátku jsem před deseti lety slavil v českém PEN klubu opravdu velkoryse, to jsem se ještě cítil jako mladoch. Zahrát mi přišli muzikanti z amatérského divadla, kamarádi, pro které jsem na počátku devadesátých let napsal několik textů k songům.

Sám jsem tehdy hostům zazpíval a zahrál na kytaru pár jihoamerických písní. O tehdejší mém optimismu svědčí heslo, které měla oslava v podtitulu: $60 = 2 \times 30$. Sedmdesátku jsem strávil výhradně v kruhu rodinném, dort jsem přikusoval k antibiotikům. Ale od synů jsem dostal moderní a pohodlné pracovní křeslo - chápu to jako výzvu, abych u psacího stolu ještě nějaký čas vytrval.

Na fotografii doc. PhDr. Miloslav Uličný vlevo s Mir. Rozkošným v Praze v Lidovém domě

**Nepřesvědčovalo tě vedení tvého ústavu, kde jsi pobyl 19 let, abys zůstal, jako tomu bylo při tvých šedesátinách?*

Přesvědčovalo, a dost dlouho. Ale cítil jsem se pedagogickou i vědeckou prací už unavený a navíc jsem si uvědomil, že chci-li nově přeložit Dona Quijota, potřebuji na to tři roky a plné soustředění na takový nelehký úkol. V tom je samozřejmě zahrnuta příprava, studium knih mnoha odborníků o románu, který je po Bibli snad nejpřekládanějším dílem na světě. Teď k těm třem letům potřebuji už jen zdraví.

**Cesta za úspěchem není jen slunnou a strnou cestou vzhůru, ale jsou na ní i různé, často nepochopitelné překážky. Víš, že o těchto věcech nerad hovoříš, ale můžeš zmínit alespoň některé problémy, které jsi musel v životě řešit?*

Měl jsem při všech problémech, s kterými jsem se musel vypořádat, vlastně štěstí. V dětství, když jsem jako šestiletý přežil zápal plic, a to v době, kdy penicilin byl ještě velmi vzácný! Přežil jsem i otravu krve na chmelu, úžeh na Kubě a horečku po píchnutí nějakou potvorou v tamním mělkém moři... Vystudoval jsem navzdory soudruhům z KSČ, kteří mi nedali doporučení ke studiu (maturoval jsem s vyznamenáním, ale otec byl "nepřítel socialismu" a matka "nábožensky zatížená") a poslali mě sedmnáctiletého k soustruhu s nočními směnami... Našel jsem si po různých peripetích své místo jako překladatel na volné noze, když mě po sovětské "bratrské pomoci" v roce 1968 vyhodili jako politicky nespolehlivého ze zahraničního vysílání pražského rozhlasu...

Na univerzitě jsem pak od roku 1993 zúročil své praktické zkušenosti a bádání o dějinách a kritice překladu...

** Pracovitým chceš zůstat i v definitivním důchodu. Jak se ti daří plnit své osobní závazky?*

O tom mluvit by bylo předčasné. Nejdřív musím dostát svým posledním povinnostem na pracovišti, a to jako posuzovatel klauzurních, bakalářských i magisterských prací a člen komisi u závěrečných státních zkoušek. Před odchodem musím vyklidit skříň plnou knih a různých materiálů a učinit zadost všem administrativním záležitostem.

Ale bude-li to časově únosné, rád bych do konce září nebo během října dokončil překlad povídek jednoho Španěla. Děj se odehrává v jedné severošpanělské vsi, která se dost podobá Pravčicím z mého dětství...

** Tvé pravčické přátele a známé bude jistě zajímat tvoje rodina. Třeba kdo z dětí nebo vnoučat tě bude následovat jako básník, pedagog a překladatel?*

Ačkoli já i moje žena jsme jak překladatelé, tak pedagogové, synové si zvolili jiná povolání - tak starší je geolog, pracuje v Akademii věd, píše anglicky články do světových odborných časopisů, často pracuje v terénu a jezdí po světě na různé konference a kongresy. Vystudoval dvě fakulty Univerzity Karlovy - přírodovědeckou a překladatelství s tlumočnictvím (obor angličtina-ruština na filozofické fakultě).

Mladší syn se zabývá obchodním právem a psával o právní problematice bydlení. Komunikuje se zahraničními kolegy hlavně anglicky a francouzsky, ale také německy a italsky (miluje italskou operu) i rusky. Nedávno strávil šest týdnů u jedné partnerské firmy v Milánu a Evropu poznal za dvacet let líp než já za půl století.

Vnuci a vnučka mají zase jiné zájmy, spíše technické, ale všichni jsou nadaní na jazyky a nejstarší vnuk (13 a půl roku) už jako pianista válí jazz. Jsem rád, že si skládají různé legrační říkanky jen tak pro radost. Svět, který přichází, se s básníky mazlit nebude.

Děkuji za rozhovor.

150. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SOKOLA

FRANTIŠEK ŠKUBALA, PRVNÍ SOKOL V PRAVČICÍCH

(Miroslav Rozkošný) Tělocvičná jednota Sokol byla v Pravčicích založena 23. dubna 1921. V té době již působil Sokol v Hulíně, kam před první světovou válkou přicházel z Pravčic cvičit mladý František Škubala.

Pravčický rodák František Škubala se narodil 1. května 1896 v Pravčicích č. 30 jako syn pololánika Jana Škubaly a své jméno dostal po svém dědečku Františku Škubalovi. Matkou byla Františka, dcera pololánika Josefa Darebníka a jeho manželky Lucie z rodu Jana Vlacha. Tedy všichni ze starých pravčických rodů. Měl dva bratry. Další sourozenci zemřeli už v dětském věku. Z vysokoškolských studií v Praze brzy odešel a pracoval jako správce statku, později jako úředník lesní správy. Byl ženatý, ale bezdětný. Převážnou část života žil v Bystřici nad Perštejnem, kde je také pochován. Na svá cvičení v Hulíně Fr. Škubala po mnoha letech vzpomínal: *"V Hulíně byl Sokol již za Rakouska a sám jsem tam jako žák chodil do cvičení. Cvičení žáků tehdy vedl bratr Stašek, později náčelník Sokola v Hulíně. Jelikož jsem tam byl sám z Pravčic, říkal mi Pravčičák a hodně se mi věnoval, takže jsem se zúčastnil veřejného cvičení v Hulíně a v Kroměříži."* Podle této vzpomínky, kterou napsal ve své třístránkové paměti, můžeme proto Františka Škubalu považovat za prvního Sokola v Pravčicích.

K založení tělocvičné jednoty Sokol nazvané Sokol Pražský došlo právě před sto padesáti lety 16. února 1862 a brzy nato po jejím vzoru vznikly v Čechách a na Moravě i další tělocvičné jednoty Sokol. V naší obci působila Tělocvičná jednota Sokol od roku 1919 jako pobočka Tělocvičné jednoty Sokol Hulín. Samostatná Tělocvičná jednota Sokol

Pravčice byla založena o dva roky později, 23. dubna 1921. Podle paměti Fr. Škubaly k tomu došlo následovně:

V roce 1918 se Fr. Škubala vrátil z bojů 1. světové války. Přihlásil se ke studiu na vysoké škole v Praze, ale dostal vyrozumění, že pro nedostatek posluchačů se přednášky odkládají. Zůstal proto pracovat doma. Zřejmě v rodinném hospodářství. V té době se setkal v Hulíně se svým bývalým cvičitelem br. Staškem a ten mu řekl, že všude v okolních vesnicích se zakládá Sokol a vyzval Františka, aby se také Pravčice zapojily. K tomu slíbil svoji pomoc. Mladého sokolského nadšence nemusel dlouho přesvědčovat a ten ve spolupráci s mladými pravčickými učiteli F. Logajem a Jar. Ulehlou získával mládež a občany pro vstup do Sokola. Nábor se jim dařil hlavně u žáků a dorostu, ale přihlásilo se také dosti dospělých, i žen. Neměli však kde cvičit, ani kde se scházet, potřebné zázemí jim k tomu neposkytl ani obecní hospoda. Mladí Sokoli však i tento problém vyřešili. Fr. Škubala svolal schůzi čtenářsko-pěveckého spolku Omladina, který

v obci sdružoval všechny mladé lidi - studenty, dělníky i chlapce a děvčata pracující v zemědělství. Po 1. světové válce však spolková činnost Omladiny značně ochabla. Její společenská místnost v prvním patře obecní hospody se nezamykala ani neuklízela a knihy z jejich knihovny se postupně ztrácely. František proto navrhl členům Omladiny zrušit spolek a jeho majetek, pár knížek, starou skříň a jeviště, předat Sokolu. Naprostá většina členů, kteří ve cvičení očekávali něco nového a zajímavého, jeho návrh přijala. Tím získal Sokol místnost, kde se jeho členové mohli scházet.

Zůstal však problém, kde cvičit. A tak mladí Sokoli všemožně sháněli místo ke cvičení. Nakonec se jim podařilo získat svolení od pana Josefa Hradila, že mohou cvičit v jeho rolnické usedlosti č. 24 a tělocvičné nářadí uskladnit v kůlně. František Škubala na to vzpomíná: *"Dnes s odstupem doby vidím jaká to byla od Hradilů zásluha o existenci Sokola. Dokonce i zahradu nám propůjčili k pořádání veřejného cvičení."*

Problém se získáváním nářadí pomohl vyřešit Sokolům pravčický rodák a kroměřížský advokát JUDr. Václav Žůrek, který byl v té době již významným členem kroměřížského Sokola. Nabídl se, že nářadí pro jednotu obstará - a koupil bradla, hrazdu a žíněnku. Vyřídil i všechny formality potřebné pro založení nově vzniklé tělocvičné jednoty a do Sokola Pravčice přestoupil. Ani se cvičením naší Sokoli dlouho neotáleli. Odpoledne po vyučování přišli cvičit žáci a dorost. Cvičili je učitelé F. Logaj a Jar. Úlehla. Večer cvičili dospělí. *"Třeba unaveni polní prací, ale do cvičení přišli všichni,"* vzpomněl František Škubala. Cvičil je br. Stašek z Hulína. Po roce cvičení dosahovali cvičenci už takové úrovně, že v dosti hojném počtu se zúčastňovali veřejných cvičení v Břestě, Němčicích, Prusinovicích, Hulíně a jinde.

... Jak vypadá činnost pravčického Sokola dnes

Po postavení Sokolovny zažívali naší Sokoli lepší i horší časy. Za 2. světové války v roce 1941 byl Sokol zrušen. K dalšímu zákazu samostatné činnosti Sokola v rámci České obce sokolské došlo v roce 1952, kdy byl přijat zákon o jednotné organizaci tělesné výchovy a sportu.

K obnově České obce sokolské došlo brzy po sametové revoluci v roce 1989. Sokolské jednoty z velkých měst se do obnovené České obce sokolské většinou dobrovolně přihlásily, ale většina venkovských jednot se vstupu do ČOS bránila. *"Nenecháme si Sokolovnu ukrást pražskými Sokoly, postavili ji naši otci a dědové,"* říkali lidé na vesnicích z obavy, aby v rámci tzv. divoké privatizace v devadesátých letech obec o sokolovnu nepřišla. Sokolské jednoty se proto s Českou obcí sokolskou o sokolovnu soudily. Pravčice v soudním sporu zastupoval tehdejší předseda TJ Sokol Vojtěch Žurman a soudní spor o sokolovnu s Českou obcí sokolskou vyhrál. Jak mi tenkrát sdělil, zásluhou schopné advokátky z Brna, která byla ještě starou sokolkou. Sokol Pravčice tak zůstal členem Českého svazu tělesné výchovy a nestal se členem obnovené České obce sokolské, stejně jako většina menších tělocvičných jednot.

Dalším mezníkem v činnosti TJ Sokol Pravčice byl rok 2006, kdy členové téměř jednomyslně odsouhlasili předat sokolovnu obci za symbolickou jednu korunu.

Důvodem jejich rozhodnutí byla skutečnost, že obec se již stejně o sokolovnu starala. Tímto majetkovým převodem sokolovny do vlastnictví obce získali zájemci o tělovýchovu a sport lepší finanční zabezpečení své činnosti než tomu bylo v letech minulých. V době probíhající ekonomické recese a pádu loterijní společnosti Sazka, která měla zabezpečovat provoz tělovýchovných a sportovních zařízení, tento krok ještě více nabyl na významu.

Dnes je sokolovna využita mimo kulturní a společenskou činnost střídavě také k různým pohybovým aktivitám (zumba, florbal, treninky fotbalistů, mažoretky a další), určené většinou jen úzkému okruhu zájemců, především z řad dětí a mládeže. Zůstává však nevyužita pro cvičení větší části občanů v základní tělesné výchově nebo podle terminologie ČOS v tzv. sokolské všestrannosti, jak si představovali zakladatelé Sokola. A to je škoda, protože podle posledních průzkumů, provedených ve 122 zemích světa, umírá ve světě na nedostatek pohybu stejné množství lidí jako následkem kouření. V tomto směru zřejmě ani Pravčice nebudou výjimkou. Porovnejme například, jak dnes probíhají sklizňové práce na poli a jak moc se dřív lidé museli hýbat ve žních, sklizni sena, pěstování a sklizni řepy. A to ještě tenkrát v Sokole cvičili!

Z HISTORIE

Z DENÍKU ANTONÍNA HRABALA ČÁST PÁTÁ – DĚDINA, JEDNA RODINA

(Miroslav Rozkošný) Stále se píše rok 1946. Různé nesváry, v některých případech končící u soudu, byly vždy součástí života na každé vesnici. V prvním poválečném roce však lidé v Pravčicích ještě relativně více drželi pohromadě než později v letech padesátých. Svědčí o tom i to, že na ples pořádaný komunistickou stranou přišli i velcí rolníci. A vstupné přinesl i pan farář. Nutno však objektivně přiznat, že k pořadatelům plesu lidové strany byl ještě vstřícnější. Těm dokonce donesl na ples svíčky, aby se lépe tancovalo, jak Hrabal napsal. Průběh plesu komunistické strany líčí Antonín Hrabal velice barvitě, a proto uvedu celý jeho zápis o této události:

„9. 2. 1946 sobota - Večer je v sokolovni maškarní ples komunistické strany. Šel jsem zavolat Laďu Rozkošného a ve 20,00 hod. jsme společně šli. Sokolovna byla již naplněna. Asi za 10 minut vyšly masky z jeviště a započal ples. Seděli jsme vedle šenku: já, Tetera Alois a Josef, Drcman, Podsedníček, Uličný Oldřich. Za vedlejším stolem seděli manželé Sedláčkoví, Janálíkovi a Zapletalovi Brůnek. Pak tam byli ještě z lidové strany Hrabalovi oba 53, Uličný Josef se ženou, Jan Zapletal, manželé Marečkoví, Vaňharovi, Koudelákoví a správce (mlýna) Prečan, p. farář zanesl vstupné, manželé Spáčilovi, Hrabalovi 117, Hradilovi 26, Pospíšilíci, oba bratři, Mrhálkoví Al. Napřed byl ten ples velmi smutný. Zvláště masky, kterých bylo asi 40, byly málo veselé

a co nás velmi překvapilo, že byly skromné. Já jsem tančil jen 2x s maskami a jen s jednou jsem byl ve sklepě. Ve 22,00 hod. bylo odmaskování. Ve sklepě prodávali víno a slivovici. Víno za 20 Kčs deci a slivovici za 10 Kčs štamprli. Po odmaskování se vše rozveselilo a bylo dobře. V 1,30 hod. napadl ožralý Vraťa Směju (obecního) tajemníka Janalíka z čehož vznikla hádka a já jsem šel domů i s Janem Zapletalem a téměř všichni lidovci odešli, kteří tam ještě byli, poněvadž jsme se cítili dotčeni jednáním pořadatelů, kteří rázně neudělali pořádek. Hlavně dareba Švábeník si velmi otevřel hubu na Jožku Uličného, kterého vykázal ze sálu. Jožka Uličný byl natně v ráži. S komunisty se bratříčkoval a ti se mu pěkně odměnili."

V poválečném uspořádání republiky byla zrušena u nás nejsilnější politická strana v období první republiky, Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu (agrární). Volby vyhrávala také v Pravčicích. Po jejím zrušení první volby v osvobozené republice vyhrála v naší obci strana lidová. O postavení pravčické organizace lidové strany v rámci okresu svědčí zápis A. H. ze dne 10. 2.:

„Neděle. Do rána mráz a pak taje. Fouká vítr od Kroměříže, až do večera. Zaplatil jsem 2 q hnědého uhlí v místní záložně. Odp. v 15,00 h. je v Hulíně, v malém sále lidového domu ustavující schůze čl. strany lidové. Referent, který schůzi řídil byl prof. Vrána z Kroměříže. Návštěva byla velmi ubohá. Ještě, že my z Pravčic jsme trochu zaplnili. Byli jsme já, Zapletal Jan, Tetera Al., Janalík Jos, Sedláček Jaroslav, Šulák Josef, Večeřa Frant., Podsedníček Frant. a Uličný Oldřich. Uličný Oldřich je zvolen jednatelem a tiskovým referentem obvodovým. Schůze trvala do 16,30 hodin.“

Ještě silnější zážitek než ze schůze měl A. H. hned po ní a své pocity také trefně vyjádřil v následujícím svém zápisu: *„Stavili jsme se na kině Osvěncin - Leningrad. Uviděli jsme hrůzy koncentračního tábora a tvrdost bojů. Zvláště pěkně bylo vidět chrabrost, obětavost a šikovnost ruských partyzánů. Partyzáni dělali výpady přes celou německou frontu a dováželi zásoby pro obležené město. K nepříteli byli neúprosní. Také bylo viděti jejich ostražitost. Také obyvatelstvo velmi chrabře a obětavě pomohlo při hájení města. I největšími nálety a velkými hrůzami Němci nezlomili ducha civilního obyvatelstva, které téměř do jednoho pomohlo pracovati a tím chránili město.“*

Podobně barvitě vyličil A. H. také účast některých pravčických občanů na pohřbu v Tupesích. Tento zápis uvedu rovněž celý, přestože se jedná o smutnou událost, pamětníkům může připomenout Hrabalovy osobité výrazy a třeba tím i vyloudit mírný úsměv na tváři:

„15. 2. pátek - Do rána napadlo asi 3 cm sněhu, ale odp. roztál. Hned ráno v 6,30 hod. jedeme na pohřeb p. Cyrila Vávru, železničáře na odpočinku v Tupesích, otce místního pana faráře. Jedeme já, Fr. Hlobil, Jaroslav Sedláček, Aug. Pálka, starý Směja, který dělali službu v Přerově se zemřelým a Bedřa Zapletalová. V 7,15 h. jsme ve Starém Městě a jdeme pěšky přes Zlechov do Tupes. Většina silnice je vydlážděna drobnou kostkou a velmi pěkně se nám jde. My tři jdeme pomalu: já, Pálka, Bedřa (Zapletalová) a druzí 3, pro nenávisť Sedláčka k Bedři, letijou jako diví před námi. Až u domu nás potkali. Vávrovi mají č. 140. Všichni jsme šli do světnice podívat se na

zemřelého a pomodlit se. V Tupesích jsme byli v 8,30 hodin. Pohřeb byl oznámen na 9,00 hodin a lidé se začínají scházeti. Našeho p. faráře a slečnu (kuchařku z fary) jsme viděli, byli tam na noc, ale nešli jsme za nimi, protože nám zima nebylo. Je velmi mírně. Lidé co se scházejí na pohřeb jsou velmi milí a povídají. Velmi pěkně se bavíme. Tupesy mají 360 čísel domovních.

Pravčický farář P. Vincenc Vávra

Pohřeb se chvíli opozdil. Po 9 h. přijeli na kočáře dva kněží z Velehradu. Nastrojili se také naši p. farář a pohřeb započal.

Náš p. farář vedou obřady. Jeden kněz z Velehradu je velehradský p. farář, který je také velmi mladý, asi jako já. Lidí je velmi mnoho, zvláště mužů a hraje jedenáct muzikantů z Tupes, velmi pěkně. Velmi dlouhý průvod přešel velmi důstojně, pomalu, vesnicí ke kříži, kde bylo rozloučení. Velehradský p. farář měl velmi pěknou řeč na rozloučenou zemřelého

s rodnou vsí. Pomodlili jsme se a šli jsme téměř všichni na Velehrad (na hřbitov). Všichni kněží se vezli na kočáře a ostatní šli volně, ne v pořádku. Rakev černou s jediným velkým věncem, vezli koně na pohřebním voze. Na začátku Velehradu u pomníku pána Ježíše, se průvod zase seřadil a počkalo se na kněze. Jakmile přišli, obřady pokračují. V kostele na mši sv. celá rodina Vávra byla u sv. přijímání. Všichni účastníci byli na ofěře (za oltářem dávali peníze na kostel). Co jsme čekali u pomníku, přišla za námi slečna a bratr p. faráře Alois i se švagrem a zvali nás na oběd.

Z kostela jsme vyšli ve 12.00 hod. U hrobu měl zase ještě promluvu velehradský p. farář a potom náš pan farář děkoval jménem všech sourozenců tatínkovi za vychování a účastníkům pohřbu za doprovod tatínka k hrobu. Téměř všichni jsme vhodili do hrobu hrstku hlíny a požehnali se. Náš pan farář, jakmile odcházel od hrobu, přišel za námi a znovu nás důtklivě zval. Napřed jsme nechtěli jít, ale pak jsme šli. Jen Bedřa sama šla na vlak, ale byla také zvána.

P. štábní kapitán Vávra (ve II. světové válce letec v Anglii), hned po obřadech také za námi přišel i s maminkou a sestrou. Takže, když jsme viděli tak velmi přátelské chování, velmi rádi jsme šli. Také nás vítal bratr zemřelého, bývalý starosta. Já, slečna z fary a maminka pana faráře jsme šli poslední. Dívali jsme se jestli nejdou naši p. farář, ale nešli. Je velmi teplo a taje. Šli jsme pomalu a bylo nám teplo.

U Vávru jsme sedli do kuchyně do první světnice i s rodinou z Boršic a velmi pěkně se bavíme. Brzy přišel bývalý p. starosta i se ženou. P. štábní kapitán nám pěkně mluvil o životě v Americe a v Anglii za války. P. štábní kapitán prožil v cizích zemích jako voják náš za války celých 6 roků. Velmi rádi jsme ho naslouchali a se ho dotazovali. Napřed jsme měli po stopce slivovice, pak vařené víno, výborné buchty

makové a pak syrové víno červené i světlé. Obě vína jsou výborná. Byli jsme velmi opatrní nebo by byla hned ostuda. Na svačinu jsme měli každý vaječiny.

Celá rodina Vávra jsou velmi hodní a milí lidé. V 16,45 h. zase pospícháme na vlak. Řečí je jako smetany. Já jdu poslední se slečnou a velmi pěkně jsme se bavili..."

(V závorkách jsou uvedeny vysvětlivky autora.)

Bratr pravčického pana faráře P. Vincence Vávry, důstojník československé armády, nadporučík pěchoty a major letectva Vladimír Vávra (1911 – 1985) pocházel z obce Tupesy. Těsně před 2. světovou válkou se aktivně zapojil do činnosti Obrany národa v Uherském Hradišti. Koncem roku 1939 odjel do Francie. Na frontu odjel ve funkci plynového důstojníka pěšího pluku, avšak po příjezdu do Anglie přešel ke kulometné rotě.

V Anglii absolvoval náročné lékařské prohlídky a zkoušky, aby mohl létat v československém letectvu. Nasazen byl u 311. čs. bombardovací peruti.

Po skončení války byl přidělen k velitelství No18 Group zodpovídající za protiponorkovou ochranu Skotska.

S 311. bombardovací perutí se vrátil štábní kapitán Vladimír Vávra do ČSR, kde krátce působil jako výcvikový referent u velitelství letectva a pak jako důstojník pro střelbu a bombardování 3. oblasti.

Další služební růst mu již umožněn nebyl, dokonce byl vyloučen z řad výkonných letců. Až do své smrti žil v Nezamyslicích na Hané.

(Čerpáno z článku Válečné osobnosti obce Tupesy autora Františka Mikuly, Slovácký deník 3. 8. 2012)

*Vladimír Vávra,
bratr pravčického pana faráře*

RODOVÉ KOŘENY MAJÍ V PRAVČICÍCH PRVNÍ ČÁST

(Napsal Miroslav Rozkošný ve spolupráci s doc. PhDr. Miloslavem Uličným)
V minulých vydáních Pravčických novin jsem napsal o osudech některých našich rodáků. Zajímavá je však také minulost pravčických rodů, ze kterých pochází. Odkud, kdy a proč přišel do Pravčic jejich první předek a další. To jsou otázky, které s přibývajícím věkem stále víc zajímají téměř každého z nás. Minulosti alespoň některých pravčických rodů bych se chtěl věnovat v pokračování stati „Rodové kořeny mají v Pravčicích“. Jak se mi to podaří, záleží nejen na čase, který tomuto psaní mohu věnovat, ale také na pomoci svých známých, kteří mají již své rodokmeny zpracované. Znam jich z Pravčic několik.

Rod Uličných, číslo domu 11

V duchu Komenského zásady postupovat od známého k neznámému zařazují do první části RODOVÝCH KOŘENŮ rod Uličných z čísla popisného 11. Podle zatím dostupných informací je to nejstarší rod v Pravčicích. V knize F. Štourače „Pravčice proti toku času“ se objevují mezi významnými rodáky bratři Oldřich a Miloslav Uliční. Oba sourozenci jsou také uvedeni v různých českých publikacích typu „Kdo je kdo“, v oborových slovnících a v encyklopediích jako osobnosti známé široké odborné veřejnosti, a to i v zahraničí. Také v rodišti, kde žijí jejich příbuzní, spolužáci a přátelé, má o nich povědomost řada občanů.

Doc. PhDr. Miloslav Uličný (nar. 18. července 1942) si již v polovině devadesátých let nechal v Moravském zemském archivu v Brně zpracovat výtah z matrik, a zjistil, že jeho rodokmen v Pravčicích sahá až do roku 1649. Později se díky mému zprostředkování pomoci olomoucké archivářky paní Heleny Řihákové dozvěděl i přesné datum, kdy Jakub Uliční „ze Slyzka“ převzal pravčický grunt s domem č. pop. 11 - stalo se to 19. dubna 1649. Předchozím majitelem gruntu byl Jíra Lazebník. Jakub brzy zemřel a grunt, který získal v rámci dosídlení Kroměřížska, zpustošeného třicetiletou válkou, přešel na jeho bratra Jiřího, který se narodil asi kolem roku 1630 někde ve Slezsku.

Jiří měl ze dvou sňatků 7 dětí a je vlastním zakladatelem rodu Uličných v Pravčicích. O jeho první ženě se zachovalo pouze tolik, že se jmenovala Anna a zemřela 20. prosince 1665 ve věku 32 let. V roce 1667 se vdovec Jiří Uličný oženil s Marinou Prčkovou z Hulína. Dědicem gruntu se stal Ondřej ze druhého manželství, narozený 22. října 1669. Další pokračovatelé rodu se jmenovali Pavel (1709), Martin (1740), Václav (1784), Jan (1811), Florian (1839), František (1871) a Oldřich (1910). Bratři Oldřich, Miloslav a nejmladší Bohumír jsou tedy desátou generací Uličných narozených v domě č. 11.

Stejně jako Jiří, první předek Uličných v Pravčicích, ani další Uliční z gruntu číslo 11 si nechodili pro nevěsty daleko. Pokud se v matrikách tyto údaje dochovaly, pocházely z Pravčic - Marina Peczouchová, Josefa Teterová a Anna Darebníková, z Hulína již vzpomínaná Marina Prčková a Petronila Obrátilová, z Třebetic Grizelda Žůrková, z Rackové Štěpánka Adamíková, z Těšnovic Božena Forýtková a bez uvedení místa bydliště, pouze jako z hulínské farnosti pocházející Anna Přikrylová.

Společnou vlastností Uličných byl také velký počet dětí, což v době, kdy doslova řádily neléčitelné dětské nemoci, mělo svůj význam. V rodě Uličných byl nejtragičtější osud zemřelých devíti dětí Martina Uličného (nar. 1740), jemuž z jedenácti dětí ze dvou manželství zůstaly jen dvě: dědic gruntu Václav a další, dnes už neznámý sourozenec. Větší polovina dětí, šest z deseti, zemřela také Martinovu otci Pavlovi, narozenému roku 1709.

Předkové bratři Uličných byli sedláci, mezi kterými se již v 19. století objevuje zajímavá postava - Jan Uličný (1811 - 1871), který byl spolu s dalšími sousedy souzen a odsouzen za *bunt* („násilným vpádem na cizí nemovité statky“) proti olomouckému arcibiskupství v revolučním roce 1848. Janův vnuk František (1871 - 1936) býval v první třetině 20. století často volen místostarostou obce a Františkův syn Oldřich (1910 - 1991) byl v Pravčicích až do února 1948 předsedou Československé strany lidové. Z pěti

sester Františka Uličného vynikla Marie Anna (1878 - 1943), představená řeholních společenství v Kroměříži i jinde na Moravě a ve Slezsku, která podle dobových svědectví výborně zpívala, hrála na harmonium a skládala texty a hudbu k nábožným písním. Miloslav Uličný vzpomíná, že též jeho otec Oldřich, než ho zkušila nemoc jako důsledek těžké práce v krmivářské četě, rád a s čistou intonací zpíval.

Dobré geny do rodu Uličných určitě přinesla Štěpánka Adamíková (1881 - 1955), dcera sedláka z Rackové, kterou si František Uličný vzal po smrti své první manželky Anny, rozené Darebníkové. Jeden z bratrů Štěpánky Adamíkové vystudoval práva a stal se ještě před 1. světovou válkou soudcem v Sarajevu. Jeho potomci pak žili v Jugoslávii, kde se s nimi mnoho let po 2. světové válce setkala paní Marie Uličná, provdaná Kochaničková, o které se v této části *Rodových kořenů* ještě zmíním.

*Na fotografii
František Uličný
(1871 - 1936)
a jeho druhá že-
na Štěpánka,
rozená Adamíko-
vá (1881 - 1955).
Foto pochází
odhadem
z počátku
dvacátých let,
možná, že jde
přímo o rok 1920,
kdy se jim nardi-
lo poslední dítě -
Mařenka.*

Z prvního manželství Františka Uličného se narodili synové František (1898 -1982) a Stanislav (1900 -1980). František byl ve své legendární "obr" (měřil 195 cm). Působil jako učitel ve Zlíně a byl aktivním propagátorem pohřbu žehem. Často zajížděl do Pravčic k návštěvě příbuzných a přátel. Mezi jinými zde navštěvoval také svého nevlastního bratra Josefa, kterého nazýval polobratrem. Nevlastní bratr Josef, známý svým vtipem a divadelními vlohami, nazýval Františka pro jeho členství ve Spolku přátel žehu „přítel Žeh“. František bojoval v 1. světové válce a v italském zajetí na Sicílii se stal legionářem poté, co do tábora zavítal Milán Rastislav Štefánik a plamenným vlasteneckým projevem strhl mnoho rakouských zajatců ke vstupu do legií. Miloslav Uličný jednou v mé přítomnosti zalitoval, že o legionářské minulosti svého strýce neví víc, než se dověděl při jeho návštěvách Pravčic. Strýc totiž velmi často spěchal z besedy u bratra Stanislava a u přátel na vlak, takže synovec Miloslav si ho téměř nepamatuje jinak než s jízdním řádem v ruce. Napadlo mě tehdy, že by něco z legionářských zážitků Františka Uličného mohlo být uloženo v korespondenci, kterou vedl se svým bratrancem MUDr.

Vojtěchem Darebníkem a již dosud úzkostlivě opatruje jeho dcera, rovněž lékařka, v Praze. Můj nápad měl úspěch - s přívětivým dopisem MUDr. Kornelie Darebníkové si docent Uličný mohl přečíst několik lístků svého strýce z posádky na slovenském Hronu, doručených poří polní poštou tehdejšímu četaři Vojtěchu Darebníkovi v létě 1919. Zásilka MUDr. Darebníkové obsahovala též jeden špatně čitelný lístek rakouské poří polní pošty z roku 1917 a stručné půlstránkové shrnutí událostí na italské frontě, které vedly k zajetí devatenáctiletého desátníka Františka Uličného, pozdějšího poručíka italských legií (33. střelecký pluk, 4. kulometná rota). V domě č. 11 se narodila také paní Marie Uličná (1920 - 2011), provdaná Kochaničková, která prožila mnoho let v Šumperku. Bývalá profesorka zdravotní školy, nedávno zesnulá v pozhnaném věku 91 let, je zmíněna v mé práci o pravčických písmácích ve stati věnované Marii Zemene. Uveřejněna byla ve Sborníku Státního okresního archivu v Kroměříži.

Větší jazykové a literární nadání se v rodu Uličných projevilo až v současné generaci u dvou ze tří bratrů - Oldřicha a Miloslava. Snad to lze vysvětlit tím, že jejich matka Božena, rozená Forýtková (1912 - 2001), která pocházela z Těšnovic, byla sestřenicí matky známého televizního scénáristy Miloše Macourka, uměleckého otce Macha a Šebestové, Arabely a jiných známých televizních postav. Také v dalších generacích projevují Uliční, jejichž rodiče pocházejí z pravčického domu č. 11, literární či vědecké nadání. Oldřichův syn Tomáš vystudoval žurnalistiku a v devadesátých letech uveřejňoval publicistické příspěvky v různých novinách. Miloslavův syn David (RNDr., CSc.) je geolog (studoval a přednášel mj. ve Spojených státech, v Anglii i v Kanadě) a publikuje odborné práce doma i ve světě; druhý syn Daniel (JUDr.) se věnuje obchodnímu právu a na stránkách specializovaných časopisů se zabývá právní problematikou spojenou s bydlením. Akademický architekt Petr Uličný, žijící v Holandsku, syn Bohumíra, nejmladšího z bratrů Uličných, píše odborné články z dějin architektury. Všichni jezdili o prázdninách do Pravčic a nepřestávají vzpomínat na dům č. 11, na dědečka a babičku, na náves, zahrady, Hliník, hájek a pole, na vše, co poznali při svých klukovských výletech za humna či na kole do širšího okolí.

Přes svůj již důchodový věk jsou oba bratři Uliční ve svých oborech velmi aktivní. Šestasedmdesátiletý prof. PhDr. Oldřich Uličný, DrSc., který žije převážně v Olomouci a částečně v Praze, vedle své pedagogické práce nedávno dostal evropskou dotaci pro práci na nové české mluvnici. Při zpracování tohoto úkolu vede padesátičlenný kolektiv jazykovědců, z velké části svých bývalých žáků. Mladší bratr, doc. PhDr. Miloslav Uličný, letos po sedmdesátce ukončí své působení jako pedagog na Univerzitě Karlově v Praze, ale hodlá se i nadále věnovat vědecké a překladatelské činnosti v oblasti hispanistiky. V poslední době se zabývá rozbořem překladatelských plagiátů Cervantesova románu Don Quijote, v Památníku národního písemnictví objevil dva více než sto let staré nevydané rukopisy, považované za nezvěstné, nedávno mu vyšel překlad Máchova Máje do španělštiny a chystá k vydání svůj překlad knihy povídek španělského spisovatele E. Blanca. *(V Pravčických novinách přinášíme na jiném místě s docentem Miloslavem Uličným samostatný rozhovor.)*

- pokračování příště

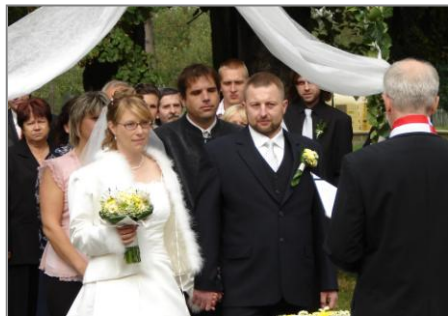
SPOLEČENSKÁ KRONIKA

SVATBY V PRÁVČICKÉ SOKOLOVNĚ

V září byli oddáni

- * slečna Markéta Barotová a pan Lubomír Ruman
- * slečna Helena Kulhánková a pan Ing. Petr Žitný

Manželé Žitní

Manželé Rumanovi

Novomanželům přejeme na společné cestě životem hodně štěstí, lásky, spokojenosti a vzájemného porozumění

NARODILI SE

V srpnu se narodili

- * Vojtěch Mrňka
- * Vilém Dostál

Novým obcánkům naší obce přejeme, aby se jim na světě líbilo, a jejich rodinám hodně trpělivosti, pevných nervů a hlavně lásky při jejich výchově

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V září slaví

- * 98 let paní Ludmila Nevřalová
- * 75 let pan Ignác Fuksa
- * 70 let pan Josef Miklík

V říjnu oslaví

- * 85 let pan Julius Mišelnický
- * 60 let pan Vítězslav Buček

Jubilantům přejeme do dalších let vše nejlepší, mnoho štěstí, zdraví a ještě mnoho dalších spokojených let

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

- ✓ **2. října – VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE PRAVČICE**
Pozvánka s programem je uveřejněna na str. 3

- ✓ **26. října – TRADIČNÍ LAMPIONOVÝ PRŮVOD PRAVČICEMI**
Sraz s lampiony i bez nich v 18:00 hod. před místní Sokolovnou

- ✓ **1. prosince – ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU MEZI ŠKOLOU
A KOSTELEM V PRAVČICÍCH**

Začátek slavnostního programu v 17:00 hod.

- součástí programu bude vystoupení dětí a žáků pravčické školy
- občerstvení zajištěno

- ✓ **FOTBALOVÁ UTKÁNÍ – muži, III. třída skupiny A**

28. září - Pravčice : Komárno

30. září - Tučapy : Pravčice

6. října - Pravčice : Martinice

14. října - Ludslavice : Pravčice

20. října - Pravčice : Hlinsko p. Host.

28. října - Elko Holešov B : Pravčice

3. listopadu - Pravčice : Chvalčov

11. listopadu - Břest : Pravčice

- ✓ **FOTBALOVÁ UTKÁNÍ – dorostenci, okresní přebor**

28. září - náhradní termín

30. září - Prusinovice : Pravčice

7. října - Pravčice : Lutopecny

14. října - Mrlínek : Pravčice

21. října - Pravčice : Břest

28. října - náhradní termín

PRONÁJEM OBECNÍHO POHOSTINSTVÍ

V době od 5. do 24. září 2012 byl na úřední desce Obecního úřadu v Pravčicích zveřejněn záměr obce na pronájem zařízení provozovny pohostinství v Pravčicích na návsí.

Termín k předkládání písemných nabídek v uzavřených a řádně označených obálkách byl stanoven na středu 26. září 2012 do 16:00 hod. Povinný obsah nabídky byl na vyvěšeném dokumentu uveden.

Více informací o dané věci lze získat v kanceláři Obecního úřadu v Pravčicích nebo na tel. č. 607 873 217 či 573 350 527.

MISTROVSTVÍ EVROPY V RUSKU

SKVĚLÝ ÚSPĚCH PRAVČICKÉHO ZÁVODNÍKA NA MISTROVSTVÍ EVROPY V RUSKU!!!

(Jaroslav Šašek) V ruském Toljati se konalo od soboty 8. září do neděle 16. září Mistrovství Evropy neslyšících v cyklistice. V úterý 11. září se jela štafeta cross-country tříčlenných družstev na 30 km. Členem bronzové štafety reprezentace České republiky byl i David Studýnka z Pravčic. Ve čtvrtek se jel závod jednotlivců v cross-county na trati dlouhé 55 km. V tomto závodě podal David skvělý výkon a v těžké konkurenci vybojoval bronzovou medaili, když se jako jediný zahraniční závodník vklínil mezi pěti nejlepšími ruskými cyklisty. David startoval rovněž v silničním závodě na 100 km a v něm dojel na 15. místě v konkurenci jezdců z celé Evropy.

**Davidovi patří za jeho nádherný úspěch obrovská gratulace.
Davide, děkujeme!!!**

Jak chutná medaile (vpravo bronzový David Studýnka)

Periodikum Pravčické noviny (ev. č. MK ČR E 12064) vydala obec Pravčice, IČ 00544566. Vychází 4x ročně, náklad 250 ks, tisk TYPoServis Holešov. Bezplatná distribuce. Šíření obsahu zpravodaje je možný jen se souhlasem redakce. Adresa a místo redakce: Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 p. Hulín, tel. 573 350 527 nebo 607 873 217, e-mail obecpravvice@seznam.cz. Redakční rada: Jaroslav Šašek, Lenka Brezanská, Jana Diatková, Jana Hermanová, Eva Čechová, Milada Otýpková, Jarmila Šašková a Miroslav Rozkošný. Za případné chyby a omyly v textech se redakce předem omlouvá, nebyly způsobeny úmyslně. Autoři nesou plnou odpovědnost za obsah, věcnou správnost a pravdivost poskytnuté informace. Příspěvky nejsou honorovány. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Pro příspěvatele z řad veřejnosti byla uzávěrka tohoto čísla 9. 9. 2012. Uzávěrka příštího čísla se předpokládá koncem měsíce listopadu 2012 – termín bude předem obvyklým způsobem zveřejněn.